

a l'Espai Cub del 15/07 al 06/09

# MAR GARCÍA ALBERT

## 75°

Mar García Albert (València, 1980) troba a *Before and After* (Abans i després) –instal·lació de Franck Scurti (Lió, 1965) al Palais de Tokyo de París el 2002– un dels referents inicials per a 75°. Scurti introdueix un joc performatiu que crida especialment l'atenció de la pintora valenciana. Unes quantes cadires de jardí, pintades de blau, es troben repartides per l'espai expositiu com a punts de descans per a informadors i guardes de seguretat. La pintura està humida, de manera que quan s'aixequen de les cadires, uns i altres es passegen per les sales amb franges blaves impregnades a la roba.

Més enllà de les dinàmiques de col·laboració entre el personal de sala i Scurti per sorprendre l'espectador, allò que interessa a l'artista no és tant la broma, sinó l'ús de la pintura humida com a eina principal de treball. Un funcionament contrari a la presentació normativa de la pintura en l'espai expositiu, sempre seca. Una condició inestable que marca una temporalitat i una experiència específica que convida a una altra mena de ritual i de relació amb l'objecte artístic. Al cap i a la fi, si s'asseca la pintura, *Before and After* deixa de funcionar.

Després de *Presente continuo* (2014), primer assaig en què Mar García Albert va exposar un gran llenç humit a la Biennal d'Art Ciutat d'Amposta, 75° esdevé un capítol central en les investigacions sobre el factor temps aplicat a la pintura. En aquest sentit, i de la mateixa manera que registres de presentació com ara el vídeo, el so o –directament– les arts en viu depenen d'una temporalitat concreta, el projecte aposta per vincular la durada del fet expositiu als condicionants tècnics, processuals i temporals de l'asseccament de l'oli. Un gest performatiu que implica una decisió estricta i inamovible: exposar les obres pictòriques durant el període de temps en què segueixen humides i retirar-les immediatament tan bon punt s'assequin.

En aquesta ocasió, l'artista deixa de banda el llenç –històricament l'espai ideal de la pintura– per crear una mena d'instal·lació escultòrica a base de pals de fusta recolzats sobre els murs de La Capella. La inclinació dels pals respecte dels murs marca exactament els 75° que donen títol a l'exposició; un angle voluntàriament allunyat d'allò artístic i explícitament proper a allò tècnic. Una incursió en l'objecte, un distan-

ciament respecte a la bidimensionalitat que incorpora un nou registre conceptual d'herència minimalista: el mòdul exacte i la seva repetició rítmica i cromàtica per l'espai expositiu.

Malgrat la força visual de 75° –la posada en escena d'un conjunt ordenat i pautat de pals de colors disposats sobre els murs de pedra de La Capella–, l'eix central del projecte es troba en la naturalesa temporal de l'exposició. Una temporalitat exacta i definida tant pels aspectes tècnics de l'asseccament de la pintura com per les característiques ambientals de l'espai i de l'època de l'any –ple estiu– en què té lloc la mostra. Per això, l'artista ha analitzat amb deteniment cada una de les peces, ha decidit l'aplicació de la pintura i, en la mesura possible, ha pronosticat el temps d'exposició de cada un dels pals. La proposta es resisteix indirectament a les convencions marcades pel calendari expositiu, i aposta així per un procés flexible que potser acaba abans, o després, de la data prevista. Per reforçar l'acció, Mar García Albert incorpora al projecte un contracte signat amb la institució en què es detallen les instruccions de retirada dels pals a mesura que es vagi assecant la pintura que els cobreix. D'aquesta manera, l'exposició es converteix en un dispositiu flexible i canviant. 75° s'exposa a la Sala Gran de La Capella fins al 6 de setembre, però anirà canviant al llarg dels seus gairebé dos mesos de durada, si no s'acaba abans. Tot dependrà de la humitat.

Llicenciada en Economia per la Universitat de València i en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, Mar García Albert aborda la pintura des d'una perspectiva conceptual. Una aproximació metareferencial que la duu a analitzar el llenguatge pictòric des de registres com el text, la performance i el temps. En definitiva, una pintura que es reivindica constantment i alhora insisteix a convertir-se en alguna cosa diferent. El seu treball s'ha presentat en els circuits d'art emergent del context català, com la Biennal d'Art de Valls (2012), el programa Sant Andreu Contemporani (2014) i la Biennal d'Art Ciutat d'Amposta (2014), així com en exposicions a la galeria Michel Journiac de París (2014) i a la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona (2010). Actualment treballa i viu a París.

27/05/15 – 05/07/15

Sala Gran  
**David Bestué**  
*Realismo*

Espai Cub  
**Firas Shehadeh**  
*I came from there*

15/07/15 – 06/09/15

Sala Gran  
**Mar García Albert**  
*75°*

Espai Cub  
**Germán Portal**  
*Salón de lo intocable*

16/09/15 – 01/11/15

Sala Gran  
**Xiana Gómez**  
*Cultura de dormitorio:  
Narraciones de  
adolescencia femenina*

Espai Cub  
**Federico García Trujillo**  
*Frames Rocío*

11/11/16 – 17/01/16

Projecte de Comissariat  
**Anna Manubens**  
*Visceral Blue*

**Tardor 2015**

Projectes deslocalitzats  
**Enric Farrés**  
**i Joana Llauradó**  
*El visitant ideal d'una  
col·lecció sentimental*

**Salah Malouli**  
*Projecte Rosoum,  
estrategias para un cómic  
árabe independiente*